

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1964-1965

24 MAART 1965

WETSVOORSTEL

tot vrijstelling van de belasting op het vakantiegeld van de werknemers in overheidsdienst en in de particuliere sector.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het onderhavige wetsvoorstel gaat uit van een streven naar sociale vooruitgang en wil een einde maken aan wat wij beschouwen als een anomalie.

Op het vakantiegeld van de werknemers is de bedrijfsvoorheffing van toepassing, die aan de bron wordt geheven. Deze belastingmaatregel is in strijd met de algemene beginselen en met de geest die aan de invoering van het vakantiegeld ten grondslag ligt. Onder zovele andere door de wetgevende macht genomen sociale maatregelen heeft die voorziening immers ten doel om de gezondheid van onze beroepsbevolking zoveel mogelijk te beschermen tegen de gevaren van onze drukke samenleving. De werknemers materieel in staat stellen met vakantie te gaan door hun bijkomende inkomsten te bezorgen, is beslist een geschikte maatregel om zulks te bereiken, aangezien zij aldus de gelegenheid krijgen enkele tijd door te brengen buiten hun dagelijkse beslommeringen.

Die belasting is overigens schadelijk voor de toeristische economie van ons land, in zover zij de voor de vakanties bestemde uitkering vermindert. Het staat vast, dat werknemers die met vakantie gaan heel wat extra kosten hebben, naast kosten voor de reis, voor het verblijf in hotels of het huren van kamers, waarvoor het vakantiegeld op verre na niet toereikend is en, zoals in de overheidsdiensten het geval is, niet hoger is dan 4.000 frank (bruto).

Ten slotte is de aan de bron geheven belasting op dat vakantiegeld in verhouding tot het bedrag van deze uitkering. Zij is echter nooit lager dan 5 %. De vrijstelling van belasting zou het werk van de belastingbesturen in zekere mate verlichten, want ingevolge hun bescheiden inkomen of hun gezinslasten zijn tal van arbeiders niet onderworpen aan de bedrijfsbelasting. Dientengevolge zijn de bevoegde diensten van het bestuur der directe belastingen gedwongen aan de belanghebbenden het aan de bron afgehouden bedrag

Chambre des Représentants

SESSION 1964-1965

24 MARS 1965

PROPOSITION DE LOI

exonérant de l'impôt le pécule de vacances octroyé aux travailleurs des services publics et privés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Inspirée par un souci de progrès social la présente proposition de loi vise à mettre fin à ce que nous considérons comme une anomalie.

Le pécule de vacances des salariés et appointés est soumis au précompte professionnel, retenu à la source. Cette mesure fiscale est contraire aux principes généraux et à l'esprit qui a présidé à l'instauration du pécule de vacances. En effet, le législateur a voulu par ce moyen, parmi tant d'autres, contribuer à conserver à la population active le meilleur état de santé possible dans notre société agitée. Il est certain que donner au travailleur la possibilité matérielle de prendre un congé annuel en lui procurant une ressource supplémentaire, est une mesure appropriée au but poursuivi, car elle lui donne l'occasion de s'évader de son milieu habituel.

Par ailleurs, cette taxation est préjudiciable au tourisme dans notre pays dans la mesure où elle réduit la somme disponible à dépenser pendant les vacances. Il est certain que le bénéficiaire d'un pécule de vacances partant en voyage doit supporter beaucoup de frais supplémentaires, et ceux relatifs aux transports, aux hôtels ou à la location d'appartements sont loin d'être compensés par ledit pécule de vacances qui, dans les services publics notamment, est limité à la somme de 4.000 francs brut.

Enfin, l'impôt prélevé à la source sur le dit pécule est proportionnel au montant de celui-ci. Mais, il n'est jamais inférieur à 5 %. L'exonération de l'impôt allégerait dans une certaine mesure le travail de l'administration des contributions, car en raison de leurs revenus modestes ou de leurs charges de famille, de nombreux travailleurs ne sont pas soumis à la taxe professionnelle. De ce fait, les services compétents de l'administration des contributions directes sont obligés de restituer aux intéressés le précompte retenu

terug te betalen, wanneer het gezamenlijke belastbare inkomen niet hoger is dan de minimumgrens voor vrijstelling van de belasting op de natuurlijke personen, met inachtneming van het aantal personen ten laste.

Een en ander brengt ons ertoe het vakantiegeld te beschouwen als een vergoeding voor werkelijk gedane kosten en het gelijk te stellen met de diverse van belasting vrijgestelde vergoedingen, zoals de uitkeringen bij geboorte, gezinsbijslagen, reis- en verblijfkosten, enz.

à la source lorsque l'ensemble des revenus imposables n'excède pas le minimum exonéré de l'impôt des personnes physiques, compte tenu du nombre de personnes à charge.

Ces diverses raisons nous incitent à considérer le pécule de vacances comme un remboursement de frais réels et à l'assimiler aux diverses indemnités exemptes d'impôts, telles que les indemnités de naissance, les allocations familiales, les frais de route et de séjour, etc.

L. D'HAESELEER.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 41 van het wetboek der inkomstenbelastingen wordt als volgt gewijzigd:

« B. — *Vrijstellingen om sociale of culturele redenen.*

Artikel 41. — § 1. — Vrijgesteld zijn:

1° het vakantiegeld;

de gezinstoelagen of vergoedingen voor elk kind ten laste ten belope van een som die gelijk is aan de gelijksoortige tegemoetkomingen welke de Staat aan zijn personeel verleent ».

11 maart 1965.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 41 du code des impôts sur les revenus est modifié comme suit:

« B. — *Immunisations à caractère social ou culturel.*

Article 41. — § 1er. — Sont immunisés:

1° le pécule de vacances;

les indemnités ou allocations familiales pour chaque enfant à charge, à concurrence d'une somme égale aux allocations analogues que l'Etat accorde à son personnel; ».

11 mars 1965.

L. D'HAESELEER.